

Thư Đức Giám quản - tháng 3 năm 2014

Nhân dịp kỷ niệm 100 năm ngày sinh của Đức Cha Don Alvaro, cùng với những ngày lễ quan trọng khác trong tháng này, Đức Giám Quản nói với chúng ta về lòng trung tín. Ngài mời gọi chúng ta trong những tuần lễ tới «xét lại chất lượng lời đáp trả của ta đối với lời mời gọi Thiên Chúa dành cho từng người trong chúng ta.»

07-06-2014

Các con thân mến,

Nguyện xin Chúa Giêsu thương gìn giữ các con của Cha!

Lễ Truyền Tin cho Đức Maria và lễ trọng kính Thánh Giuse mang đến cho tháng 3 một hương vị đặc biệt. Cuộc đời của các Ngài là một bằng chứng tuyệt vời về sự trung thành với ý Chúa. Chính vì các Ngài đã biết yêu cách trọn vẹn bằng cách hoàn thành những gì Thiên Chúa muốn nơi các Ngài.

Năm nay, chúng ta cũng mừng 100 năm ngày sinh của Cha Alvaro và 20 năm *dies natalis* - sinh nhật trên trời - của Ngài. Ngài đã trung thành đến mức mà nhân đức nhân bản và siêu nhiên này tỏa sáng một cách đặc biệt trong cuộc đời Ngài. Sau đó, ngày 28 là kỷ niệm ngày thụ phong Linh mục của Thánh Josemaria. Lễ này cũng nhắc nhở lòng trung thành tuyệt đối mà Cha Thánh đã có khi đáp trả tiếng gọi của Thiên Chúa: «một lòng trung thành tuyệt đối, vững chãi, tinh

tuyền, không bàn cãi đối với đức tin, đức khiết tịnh và ơn gọi.» [1] Do đó, trong những tuần tới đây, chúng ta hãy xét lại chất lượng lời đáp trả của chúng ta đối với lời mời gọi mà Thiên Chúa dành cho mỗi người chúng ta. Để làm điều này, chúng ta hãy xét mình kỹ lưỡng và với lòng biết ơn.

Mùa Chay gần kề thúc đẩy chúng ta vững bước trên con đường này. Mùa phụng vụ mà chúng ta sắp bước vào «đặt chúng ta trước những câu hỏi cơ bản: tôi có tiến bộ trong lòng trung thành với Chúa Kitô không? trong ước muốn nên thánh? với sự quảng đại tông đồ trong cuộc sống hằng ngày, trong công việc hằng ngày của tôi giữa các đồng nghiệp?» [2] Hãy làm lớn mạnh nơi chúng ta, trong Mùa Chay cũng như trong cả năm, lời cầu nguyện ngày càng mãnh liệt hơn, sự hăm mình quảng đại hơn, thực hiện thường xuyên những công việc bác ái chăm lo phần xác lẫn phần hồn. Vì những hành động này thấm

nhuần thấm đức tin và đức ái, sẽ giúp rất nhiều cho lòng ao ước trung thành của chúng ta. Đó không phải là vấn đề tình cảm. Nhưng là sự rung cảm đặc trưng nơi một tâm hồn đang yêu nên vẫn hành động mặc dù mệt mỏi và yếu đuối.

Ngày 11 tháng 3 là sinh nhật của Đức Cha Alvaro thân yêu của chúng ta. Từ đầu năm chúng ta đã chuẩn bị lễ này qua việc hướng về tấm gương mà người con này của Thánh Josemaria đã để lại cho chúng ta. Tận tụy với tha nhân, ngài đã sống tinh thần Opus Dei một cách đáng khâm phục. Sắc lệnh Giáo Hội công nhận các nhân đức của Ngài đã xác nhận rằng nét đặc trưng nhất trong cuộc đời Ngài là «sự trung tín tuyệt đối, trước hết với Thiên Chúa, trong việc mau mắn và quảng đại thực hiện ý Chúa; trung tín với Giáo Hội và Đức Thánh Cha; trung tín với thiên chức linh mục; trung tín với ơn gọi Kitô hữu trong mọi lúc và trong mọi hoàn

cảnh của cuộc đời» [3]. Văn kiện này kết luận rằng cuộc đời Đức Cha Alvaro là «một tấm gương đức ái và đức trung tín cho mọi Kitô hữu.» [4]

Sự trung tín của con người kết nối mật thiết với sự trung tín của Thiên Chúa, *Đấng thành tín trong mọi lời Người phán, đầy yêu thương trong mọi việc Người làm* [5]. Khi nói về các Giáo phụ và những người công chính của Cựu Ước, Kinh Thánh đã «làm nổi bật một khía cạnh cốt yếu trong đức tin của các Ngài. Đức tin không chỉ là con đường, mà còn là một công trình xây dựng, là sự chuẩn bị cho một nơi chốn mà con người có thể chung sống với nhau. [...] Từ đức tin nảy nở một lòng tin tưởng mới, một sự bảo đảm mới mà chỉ có Chúa mới có thể ban cho.» [6].

Đức Cha Alvaro nằm trong chuỗi những người trung tín với Thiên Chúa, từ Abraham và Môisê đến các vị Thánh của Tân Ước. Những con

người đã tìm cách dâng hiến cả cuộc đời cho việc hoàn thành kế hoạch mà Thiên Chúa đã giao phó. Không có gì có thể tách các Ngài ra khỏi thiên ý, dù chỉ một ly: khó khăn nội tâm hay ngoại cảnh, đau khổ hay bất bớ. Ý chí của các Ngài được neo chặt vào thánh ý đáng mến của Thiên Chúa.

«Abraham đã được mời gọi tin tưởng vào Lời Chúa. Đức tin hiểu rằng Lời, vốn là một thực tế có vẻ phù du chóng qua, khi được phán ra bởi Thiên Chúa thành tín, thì đã trở thành một thực tại chắc chắn nhất và không thể lay chuyển, điều đó làm cho con đường chúng ta đi được tiếp nối qua các thời đại. Đức tin đón nhận Lời Chúa như một đá tảng chắc chắn, một nền móng vững chãi trên đó chúng ta có thể xây dựng.» [7]

Như Đức Thánh Cha Bênêđictô XVI từng nói: «Sự trung thành qua thời gian là tên gọi của tình yêu.» [8]

Cứ mỗi dịp kỷ niệm quan trọng, Đức Cha Alvaro có thói quen thưa với Chúa lời cầu nguyện này: *«Xin cảm ơn, xin tạ lỗi, và xin giúp con nhiều hơn»*. Còn gì tự nhiên hơn khi chúng ta nghĩ rằng Ngài cũng sẽ làm như vậy nhân lần sinh nhật thứ 100 này. Những lời ấy tạo nên một lời cầu nguyện tuyệt vời gửi đến Thiên Chúa Ba Ngôi: tạ ơn vì bao hồng ân Chúa đã ban cho – ôi, nhiều lắm! nhiều hơn chúng ta có thể tưởng tượng; xin lỗi vì những khiếm khuyết và tội lỗi của ta; và xin Ba Ngôi giúp chúng ta tiếp tục phục vụ nhiều hơn và tốt hơn, như những gia nhân tốt lành và trung tín.

Nhiều năm trước, nhân một lần sinh nhật, Đức Cha Alvaro nhìn lại thời gian đã trôi qua. Những suy nghĩ của Ngài lúc ấy có thể giúp chúng ta để chính chúng ta cũng thưa chuyện với Chúa, nhất là khi vì một lý do nào đó, những lỗi lầm hay yếu đuối của ta lại trỗi lên nhiều hơn thường lệ. Những

lời ấy đã và vẫn là những lời đầy hy vọng. Đức Cha nói: «Khi nhìn lại cuộc đời mình, tôi liên tưởng đến một cuốn sổ tay cũ kỹ. Thời gian trôi qua, nhưng cuốn sổ tay ấy không bị vứt vào sọt rác, bởi vì những ngày tháng ghi trong đó vẫn luôn ở trước mặt Chúa. Tôi đã nhận được biết bao điều tốt lành từ Thiên Chúa! Từ trước khi tôi được sinh ra, Chúa đã chuẩn bị cho tôi một gia đình đạo đức cho tôi một nền giáo dục tốt lành. Sau đó, có rất nhiều sự kiện đánh dấu đời tôi. Nhất là cuộc gặp gỡ với Thánh Josemaria. Cuộc gặp gỡ ấy đã nhanh chóng thay đổi hoàn toàn cuộc đời tôi. Rồi tiếp theo là gần bốn mươi năm gần gũi và gắn bó với Ngài...» [9]

Chúa chăm nom chúng ta, với một lòng kiên nhẫn vô tận, trong suốt bao tuần lễ, bao năm tháng. Người tha thứ, giúp đỡ, thúc đẩy chúng ta. Hơn nữa, mặc dù nhiều người trong các con đã không có dịp gặp Thánh Josemaria khi Ngài còn tại thế, tất cả

các con vẫn có thể biết Ngài và lui tới với Ngài qua những gì Ngài đã viết và qua những cuộc trò chuyện thân mật mà Ngài từ trên Thiên Đàng muốn có với mỗi chúng ta. Khi truyền lại tinh thần Opus Dei cho chúng ta, Ngài đã cho chúng ta những phương thức cụ thể để nên thánh nếu chúng ta đi đến cùng con đường mà Chúa đề nghị với rất nhiều người. *Chúng ta có thể làm điều đó* [10], với sự giúp đỡ của Chúa, nhờ lời chuyển cầu của Đức Maria và Thánh Giuse, và rất nhiều người đã theo con đường ấy đến cùng. Chúng ta cũng vậy, chúng ta có thể đi đến cùng con đường ấy.

Lễ trọng kính Thánh Giuse, ngày 19 tháng 3, cũng mời gọi chúng ta lặp lại quyết tâm dâng mình phục vụ Chúa và các linh hồn. Từ muôn thuở, Thiên Chúa đã kêu gọi tất cả Kitô hữu nên đồng hình đồng dạng với Đức Giêsu Kitô. Thánh Giuse, sau Đức Maria, là người đã đáp lại lời mời ấy cách tốt nhất. *Ngài là người quản gia trung tín*

và khôn ngoan mà Thiên Chúa đã chọn cho gia đình mình [11]. Vì lý do đó, ngài là quan thầy của Hội Thánh và của Opus Dei, và là tấm gương cho tất cả môn đệ Chúa Kitô.

Cha không bao giờ chán nhắc lại rằng Đức Cha Alvaro là một con người trung tín, một Kitô hữu, một Linh mục, một Giám mục trung tín. Thánh Josemaria nói về Ngài như sau: «Cha muốn các con bắt chước nhiều nhân đức của Ngài, nhưng trước hết là lòng trung tín. Trong rất nhiều năm sống ơn gọi, Ngài, theo cách nhìn của người đời, có rất nhiều nguyên do để bực mình, phật lòng, hay thiếu trung tín. Vậy mà Ngài luôn mỉm cười và trung thành. Vì những nguyên do không phải trần thế nhưng là siêu nhiên. Các con rất nên bắt chước Ngài điểm này.» [12]

Sự kiên trì bền bỉ, hoàn toàn siêu nhiên của Ngài, bắt rễ từ nhân đức tín trung mà Ngài đã học được từ

trong gia đình và đã phát triển theo thời gian. Nhân đức này thật cần thiết biết bao! Rất nhiều người không biết rằng thiếu nhân đức này thì không thể nào có được lòng tin tưởng lẫn nhau. Người ta sẽ không thể nào sống chung với người khác cách trật tự và hiệu quả, trong một môi trường chung. «Các con hãy sống trung tín. Lòng trung tín thì siêu nhiên, nhưng chứa đựng một khía cạnh nhân bản, đó là lòng trung thành. Đây là một nhân đức đặc trưng của những con người chín chắn, tín trung với những gì đã cam kết, không hành động như trẻ con, nhưng với tinh thần trách nhiệm.» [13]

«Trung thành! Trung tín! Chính trực và can đảm! Trong những việc nhỏ cũng như việc lớn, những việc có giá trị thấp cũng như cao. Vẫn muốn chiến đấu, mặc dù nhiều lúc chán nản. Nếu các con trải qua những khoảnh khắc yếu đuối, hãy mở rộng lòng và để được dìu dắt: hôm nay tôi

tiến lên được hai bước, ngày mai bốn bước... Ngày kia, có thể chẳng tiến được bước nào, vì quá mệt mỏi. Nhưng ta vẫn ao ước. Ít ra chúng ta vẫn muốn ao ước. Các con à, điều đó đã là chiến đấu rồi đấy.» [14]

Lý trí được đức tin soi sáng sẽ dẫn dắt chúng ta, cân bằng những hăm hở của con tim và tình cảm. Đức Cha Alvaro viết: «Con tim và tình cảm có thể giúp chúng ta quảng đại với Thiên Chúa. Tuy nhiên, chúng không thể nào là động cơ duy nhất, cũng không thể là động cơ chính của lòng trung thành. Nếu không, điều đó sẽ đơn thuần chỉ là tình cảm, là một biến dạng của tình yêu rất nguy hiểm. Rất nhiều người quá coi trọng tâm trạng mình. Họ dựa vào tình cảm nhiều hơn lý trí. Quá tin tưởng vào nhiệt tình của bản thân, họ tin mình có thể làm tất cả, nếu họ muốn và nếu họ thích; còn nếu không được thế, họ sẽ đâm nản chí. Chúng ta phải coi chừng cái bẫy này (...) Chỉ có như

thế chúng ta mới ngộ ra rằng khi gặp thử thách, sự bất trung không bao giờ là kết quả của lý trí.» [15]

Đức Cha Alvaro đã nghe theo tiếng Chúa trên hết mọi sự. Thiên Chúa đã ban cho Ngài nhiều phẩm chất tự nhiên và siêu nhiên đáng kể mà Ngài đã dùng trọn vẹn để thực hiện sứ mệnh đã lãnh nhận. Một ngày nọ, Đức Cha Leopoldo nói với Alvaro rằng trong giới linh mục, ông rất khâm phục những bằng cấp tuyệt vời của Ngài. Ngay trước khi giúp Thánh Josemaria giải quyết rất nhiều việc, Alvaro đã được nể trọng. Đức Cha Leopoldo đã từng cảnh báo rằng một khi trở thành linh mục, có thể nhiều người sẽ không nể trọng Alvaro nữa. Alvaro đã trả lời rằng điều đó không quan trọng: Ngài đã dâng tất cả cho Chúa – uy tín, kế hoạch, sự nghiệp – ngay từ khi Ngài đáp lại lời Chúa mời gọi nên thánh trong Opus Dei. Ao ước yêu mến Chúa và hoàn thành Thánh Ý Chúa đối với Ngài quan trọng hơn

những suy nghĩ của người đời. Ngài muốn ẩn mình và biến mất, như Thánh Josemaria, để trở nên một khí cụ tốt lành phục vụ Hội Thánh.

Ý nguyện đồng hóa chính mình vào tinh thần Opus Dei đã được thể hiện cách rõ rệt khi Cha Alvaro được bầu chọn để kế vị Thánh Josemaria. Ngài đã khẳng định rằng người ta không phải đã bầu chọn Alvaro del Portillon, nhưng đã bầu chọn lại Đấng Sáng lập Hội, Người sẽ tiếp tục điều khiển Opus Dei từ trời cao. Đó không chỉ là một cách nói. Cha Alvaro thật sự tin rằng Chúa gọi Ngài làm chiếc bóng của Thánh Josemaria trên trần thế. Và sau đó là làm kênh dẫn đưa ân sủng đến các thành viên của Opus Dei và vô số người khác trên thế giới.

Vir fidelis multis laudabitur, người thành tín sẽ được ban đầy phúc lành. Đúng là chúng ta có thể áp dụng câu Kinh Thánh này cho Đức Cha Alvaro

thân yêu. Đó là điều mà Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II đã viết trong bức điện tín gửi cho chúng ta ngày 23 tháng 3 năm 1994, ngày qua đời của một người Cha và một người Mục tử tuyệt vời. Cùng với lời chia buồn gửi các thành viên Opus Dei, Đức Thánh Cha viết Ngài nhớ lại «với lòng biết ơn Thiên Chúa cuộc đời linh mục và giám mục đầy nhiệt tình của người đã khuất, tấm gương về sức mạnh và lòng tin vào Thiên Chúa Quan Phòng mà Ngài đã luôn thể hiện, cũng như lòng trung thành với Đức Giáo Hoàng và tận tụy phục vụ Hội Thánh với tư cách là cộng sự viên thân cận nhất và người kế vị xứng đáng của (...)
Josemaria Escriva.» [16]

Lễ thụ phong linh mục của Thánh Josemaria vào cuối tháng này là một kỷ niệm rất đẹp khác nhắc ta về lòng trung tín. Ngày 28 tháng 3 năm 1925, Thánh Josemaria đã đóng dấu bằng một cách thức mới, cách bí tích, lời cam kết mà Ngài đã hứa khi còn là

một thiếu niên, lúc Ngài nhận ra những dấu hiệu đầu tiên của ơn thiên triệu. Ngài đã luôn trung thành với ơn gọi, đến nỗi mà về lúc cuối đời, Ngài đã có thể nói: «Đừng bao giờ bỏ cuộc! Cha có thể quả quyết với các con rằng (...) các con đã nhận được ơn gọi thiêng liêng, Chúa Giêsu Kitô đã gọi các con từ muôn thuở. Người không những chỉ tay vào các con, mà còn hôn trên trán các con. Vì thế, cha thấy đầu các con tỏa sáng như những vì sao.

Các vì sao có câu chuyện của chúng... Chúng chiếu sáng trong đêm, ở trên cao kia, trên bầu trời xanh thẫm, như những viên kim cương lớn lấp lánh tuyệt vời. Ơn gọi giống như thế: ơn gọi của mỗi người chúng ta, của con và của Cha.» [17]

Hãy tiếp tục cầu nguyện cho Giáo Hội và Đức Thánh Cha, đặc biệt trong kỳ tĩnh tâm của Ngài. Cha sẽ đi tĩnh tâm ngày mai, sau đó Cha sẽ dự Hội nghị

nhân Sinh Nhật Trăm Năm của Đức Cha Alvaro, tổ chức từ ngày 12 đến ngày 14 tại Trường Đại học Giáo hoàng Thánh Giá. Còn hôm nay, Cha vui mừng truyền chức phó tế cho hai thành viên Opus Dei, tại Giáo xứ Thánh Josemaria. Hãy cầu nguyện cho họ luôn trung thành với lời mời gọi mới này, và hãy mở rộng lời cầu nguyện cho tất cả các chủng sinh và hàng giáo sĩ trên toàn cầu.

Cha không thể kết thúc thư này mà không nói các con rằng ngày 22, trong Thánh Lễ mà Cha sẽ dâng trong Thánh đường Thánh Eugenio kỷ niệm ngày Đức Cha Alvaro về Trời, cha sẽ hiệp nhất với từng người trong các con. Cha sẽ cầu xin Chúa cho chúng ta luôn trung tín và ban cho chúng ta lòng nhiệt thành của Cha Alvaro đối với các linh hồn. Đức Thánh Cha thường hay nói về điều ấy. Xin các con hãy cầu nguyện, như cha hay xin, cho các ý nguyện của Cha.

Với tất cả lòng yêu mến, Cha chúc
lành cho các con.

Rôma, ngày 1 tháng 3 năm 2014.

Cha của các con

+ Xavier

Ghi chú:

[1] Thánh Josemaria, *Thư*, 24/3/1931,
số 43.

[2] Thánh Josemaria, *Khi Chúa Kitô đi
qua*, số 58.

[3] *Sắc lệnh về các nhân đức của
người tôi tớ Chúa Alvaro del Portillo,
Rôma, ngày 28/6/2012.*

[4] Như trên

[5] Thánh vịnh 144 (145), 13.

[6] Đức Thánh Cha Phanxicô, Thông
điệp *Lumen fidei*, ngày 29/6/2013, số
50.

[7] Như trên, số 10.

[8] Đức Thánh Cha Bênêđictô XVI, Bài giảng tại Fatima, ngày 12/5/2010.

[9] Cha Alvaro, ghi chú từ một buổi họp mặt gia đình, ngày 11/3/1991.

[10] Mt 20,22.

[11] Sách Lễ Rôma, lễ Thánh Cả Giuse, ca nhập lễ (Lc 12,42).

[12] Thánh Josemaria, ghi chú từ một buổi họp mặt gia đình, ngày 19/2/1974.

[13] Cha Alvaro, *Thư*, ngày 1/11/1987 («Cartas de familia» tập I, số 287).

[14] Thánh Josemaria, *Từ một buổi suy niệm*, tháng 2/1972, («Trò chuyện với Chúa», trang 148).

[15] Đức Cha Alvaro, *Thư*, ngày 19/3/1992, số 31 («Carta de familia» tập III, số 321).

[16] Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II, điện tín gửi Đức Ông Javier Echevarria, ngày 23/3/1994.

[17] Thánh Josemaria, Từ một buổi suy niệm, ngày 19/3/1975 (« Por la sendas de la fe », Nhà Xuất bản Cristiandad, Madrid 2013, trang 151).

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/vi-vn/article/thu-duc-
giam-quan-thang-3-nam-2014/](https://dev.opusdei.org/vi-vn/article/thu-duc-giam-quan-thang-3-nam-2014/)
(08-08-2025)